

ТАРМЛАДН

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 15.

У Новом Саду, 16. новембра 1907.

Год. I.

Чобан: Ала су гладни кукавни пси, појели би и масно ћебе. Бојим се дати им оне »масне лонце« како су гладни — претовариће се, па ко ће ми после лајати?

З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Радикалеско оро.

Оро игра врзин-коло,
 Држ' се њега, Гавро, лоло,
 Гроф Телеки оро води,
 А Бала нас опет своди,
 А брат Јаков све заводи:
 Постали смо сви изроди.
 Нисмо више Милетићи,
 Веће смо сада хазафићи.
 Нек се песма наша чује,
 Србадија све нас пљује.
 Продадосмо српске школе,
 Ал нас Кошут барем воле,
 Милијуне српске дасмо,
 И све што год имајасмо,
 Оро игра, пувн, клеца,
 Метнули смо све на кеца.
 Дед још мало цупа хопа,
 Брзо ћемо бити тропа,
 Поред тол'ке наше бруке,
 То би биле текем муке,
 Дугови нас силни гњаве.
 Дошли би нам сџима главе.
 Ај хај Мађарони,
 Зберимо се, сакупимо —
 Па на Даљ се устремимо:
 С брда, с дола полетимо,
 У Пешту се спустимо.
 Те ту песму загудимо:
 Засвирајмо коштуовски,
 Поиграјмо Апоњевски,
 Попевајмо мађаронски,
 Поскочимо ципел полски,
 Усвртимо радикалски,
 Загудимо измеђарски,
 Подвикнимо робијашки,
 Заплетимо заставашки,
 Окренимо Габоревски
 Заврнимо
 Карловачки*)
 Ијујују...

*) Шију штедионици! пр. ур. „Ст“

Стармлади.

ТЕЛЕГРАМИ ИЗ СРБИЈЕ.

— Пашћева влада чува своје грађане. Прво им је затворила границу, па кредит, па дућане, па сад затвара и грађане.

*** »Самоуправа« демантује вест, да су Шибалић, новинар и Веља Тодоровић, бив. мини-стар — ухапшени.

Сигурно звездашки целати — штрајкују.
)(Иако је граница за марву затворена, београдска полиција шиље у Нови Сад неку марву. Добро би било, да им или униформе или главе измени.

ГУРАБИЈЕ ИЗ СРБИЈЕ.

Завереницима.

Завереници, завереници,
 Краљевски крвници,
 Не крвавите даље руке,
 Дост' је Србу ваше бруке.

Не стварајте нове ране,
 Нико не зна своје дане,
 Данас јесмо, сутра писмо,
 Човек легне, не осване!

Антизвездаш.

УСТАВНОМ КРАЉУ.

И ако ти
 Није лако,
 Немој, краљу,
 Даље тако.

Нећеш моћи,
 Вели свако,
 Јоште дуго
 Ти овако.

Јест' они су
 Твоји људи,
 Ал крвничке
 Неке људи.

Али ми смо
 Опет људи,
 На желимо:
 Краљ нам буди!!

Београд.

Људи.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

Интерпелација Мушицкога

на угарском сабору.

Председник (прелази на интерпелације):

Реч има господин посланик Деме Мушицки!

Деме Мушицки: Превисоки саборе! Слуга сам покоран. (Клања се на све стране.) У превеликој смерности бићу слободан да с' вашим допуштењем ставим једну малу интерпелацију на свемогућег господина министра-председника. — Превисоки саборе! По примеру председника радикаскога народа господина Ђорђа Кресојевића.

Лисавац: Живео!

Деме Мушицки: Који је негда као добровољац помагао прекосавске Србе у рату за ослобођење.

Векерле: Нема прекосавских Срба. Ово су све политички Балканци (Тако је, шако, вичу и спреда и одостраг.)

Деме Мушицки: Да, који је био некада добровољац а сада —

Будисављевић: Жалосно, жалосно.

Председник: Господину Будисављевићу подељујем укор. (Прима се, прима, вичу с галерије.)

Деме Мушицки: По примеру његову ставићу интерпелацију на премиљостивог господина министра председника у двадесет и две тачке.

1. Је ли познато свемогућем господину министру-председнику, да је радикална странка иступила из српско-хрватске коалиције?

Сушило: Само кад смо се ослободили тих одметника.

Председник: Господину Сушилу подељујем свечан укор. (Галерије и стенограф а одобравају.)

Деме Мушицки: 2. Јели познато милостивом господину министру председнику да су и наши радикални посланици иступили из српско-хрватске коалиције?

3. Је ли познато предобром господину министру-председнику, да се радикална странка одриче за сва времена Милетићеве политике?

4. Је ли познато високопречасном господину министру-председнику, да ради-

кална странка није ни писнула прогив т. з. Апоњијева школског закона?

5. Је ли познато узорном господину министру-председнику, да радикали ни мало не жале, што су им школе укинуте и што им се деца силом претапљају у Мађаре?

6. Је ли познато прелепом господину министру-председнику, да ће и радикална странка са три своја члана доћи са овом поклонственом депутацијом да пољуби руку високодостојном господину министру грофу Апоњију?

7. Је ли познато високославном господину министру-председнику, да ће у тој депутацији предбести радикале сам главом и ногама Јаша Томић?

8. Је ли познато пресветлом господину министру-председнику, да су радикали дали птебејским Мађарима зајам у износу од 860.000 круна?

9. Је ли познато најпреузвишенијем господину министру-председнику, да су радикали вољни дати још неколико стотина хиљада круна зајма Мађарима, само да и они не беже у Америку?

Гроф Баќањи: То сам ја министру Кошуту већ споменуо.

10. Је ли познато примерном господину министру-председнику, да су радикали поред издаје школа спремни да издаду и своју цркву?

Шома Вишонтаји: То сам ја већ знао. Тако треба.

11. Је ли познато високоблагородном господину министру-председнику, да су радикали спремни да се од сад зову грчко-источни Мађари?

Хиршенишаји и Ајшнер: О, о конкуренције!

12. Је ли познато најплеменитијем господину министру-председнику да су радикали сасвим напустили име и језик свој, а спремни су да и веру своју оставе.

Гроф Телеки: То је hazafi-xшаг!

13. Је ли познато бкагонаклоном господину министру-председнику, да су се вође радикалске са свим добро наместиле у тако званој српској аутономији?

14. Је ли познато најчеститејем господину министру-председнику, да су

радикали са својим радом у споменутој аутономији сасвим задовољни и да се не желе са својим положајима никад ратати.

15. Зна ли најмађарскији господин-министар-председник да је господин др. Никола Ђурђевић, негда православни Хрват Старчевићанац а сада...

Прибићевић: Срамота.

Деме Мушицки: Да је већ окрезубавио чекајући потврду за вечитог потпредседника грчког источног конгреса?

16. Звали најпунокрвнији господин министар-председник да се Кузман Миловановић сав осушио чекајући потврду за школског референта?

Поповић: Шта ће збиља бити с оно мало коже и нешто костију?

Деме Мушицки: 17. Знали премудри господин министар-председник да осим Јаше Томића нема у радикалној странци ни једнога човека, који је ради убиства добио шест година; ко ће нас водити ако нас Јаша остави?

Један глас: Пфуј!

Председник: Пошто се не зна које то рекао само једанпут: Пфуј, подељујем укор господину Ленђелу.

Деме Мушицки: 18. Зна ли велики господин министар-председник да од потврде закључака бившег радикалног грчког источног конгреса зависи наша егзистенција; ја искрено велим да сумњам да ће ме као грчко-источног Мађара икада више амо послати Шајкаши.

19. Зна ли велики господин министар-председник да ми већ незнамо каквих би услуга учинили Мађарима: Своје смо вам присталице све предали, а даље не можемо. Не можемо вам издати ни једног старог Пољита, а како би све самосталце?

Кошут: Пробајте још само и то; причекаћемо.

Деме Мушицки: (Ајао Јашо!) Зна ли преслатки господин министар-председник, да нам вођа Јаша Томић може полудети, ако се закључци не потврде?

Шома Вишонштаји: Шгета!

Самосталци: Зар истом онда?

Деме Мушицки: 21. Зна ли премилостиви господин министар-председник да

смо ми већи мађарски родољуби од свих Јевреја, који овде седе?

Чланови обрзане странке: Желимо да се о том лицитира.

Деме Мушицки (кроз плач): 22. Када мисли превелики министар-председник написати своје име и презиме на све оне законе, што смо их зимус после дуге —

Красојевић: Немој лагати; то је ипак сувише.

Деме Мушицки: После кратке дебате у клубу радикалне странке примили. Најбоље би било, да једним потписом милост Ваша све потврди, јер онда су радикали својим поштењем —

Лисавац (за се): (То ми не познајемо).

Деме Мушицки: Обвезани су да буду прави Мађари во веки веков. Ја сам свршио. Хвала господо на стрпљењу. У познати љубим руке. (Плаче.)

Председник: Реч има преузвишени господин министар-председник.

Векерле: Високи саборе! На двадесет и два питања мога предговорника одговарам ово: Познато ми је да су радикали издали свој народ, а то јест: Своје биће као Срби, своје име, језик и веру. Већих издајница нема. Верујем у њихово родољубље и обећавам да ћу закључке потврдити за најкраће време али под условом, да њихов вођа Јаша Томић овог пута пером убије још три-четир главнија Србина у свом мађарском листу на српском језику, а онда да се као пример велике љубави према Мађарима — стави жив у шпиритус и да остане у пештанском музеју, јер би иначе могао исто тако нас Мађаре коме другом издати.

Један глас с галерије: Пристајем и на то.

Председник закључује седницу управо у повоћ.

ИСКРИЦЕ.

Неки далматински свештеници млађе радикалне школе, дали су се на посао.

Један је за ревностно ширење атеизма, доказујући да нема Бога, — наименован за катихету сплетског.

Други је пак о прошлој црквеној слави у Бенковцу јавно проповедао о Богу и нагласио: — »Ако га има.« Говори се да ће овај бити наименован за архидијецазног проповедника.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

Hej Zsiga te...

Сентомашу српски Србобране,
Некадашњи славни грудобране,
Ко ти твоје срце тако рани
Од куд гују — на груди одрани
Hej Zsiga, te,
Српски изроде!

Српском крвљу земљу си појио
Српским млеком соколе дојио,
Од куд у те да изрод пониче,
Слатке српске речи што с одриче.
Hej Zsiga, te,
Српски изроде!

Нек је проклет, ко Српство издаје,
Нек је проклет, ко год нас продаје.
Не дај славу да т' изрод пориче,
Србобране ти српски браниче!!
Hej Zsiga te
Српски изроде!

ЦРНОГОРЧИЦЕ.

* Него и Томановићева влада мора да се јако испуцала, кад се латила бомби.

— За уставну владавину у Црној Гори потребна су — вели Томановић, хапшења, хапшења и опет хапшења — све до књажевске породице.

× А за одржавање Томановићеве „честите“ владе потребне су бомбе, бомбе и опет бомбе.

⊕ Него у згодан час је удешен атентат. У место нападају на владу падају честитке — као бомбе.

⊗ Само то бомбардовање са честиткама да их одкуд не сруши са владе.

— Црногорска влада је брзојавно позвала Церовића — за сталног целата.

× Томановић се јако разљутио што је Церовић без његовог знања позван. А да што сам ја овде, пита Томановић.

ВЕСТИ ИЗ МЕСТА.

Боље вас нашла. Кроз који дан долази дружина „Српског народног позоришта.“ И ако је позориште јако „питомо“ оно ипак почиње „Дивљушом“ — мађарским комадом. Ми држимо да би згоднији комад за почетак био: „Чешир жене под једним кровом“ или „Харем“ из „Краљевића Марка.“

Мађаризирао се. Овдашњи касир радикалске пиксле, бивши угледни крајзлер, Исак Бркић, мађаризирао се у *Izsák Bruk!* Богме је то и без тог Брука — брука!

БОСАНСКО-ХЕРЦЕГОВАКИМ БОРЦИМА.

Нека вам је вечна слава,
Ој ви српски борци врли,
Наставите тако даље
Брат са братом нек се грли!

Свака сила за времена,
А невоља редом иде,
Душмани ће зацвилити,
Сједињене док вас виде!

Вести са стране.

— У Сарајеву је почео да излази добро уређен часопис „Српска школа.“ Сви српски листови су препоручили „Српску школу,“ само „Застава“ — ћути. Сад је ли то за то што се уредник зове *Ножински* или што су радикали у опште противу *Српске школе.*

— Немачки језик је ипак најтежи јер ето чак и гроф Молке се буну у *Geschlecht-y: der, die, das!*

— Бечка камарила усрећила је српску цркву пишпек-Габором. Главни протектори били су му пок. Калаји и Апел за учињене им у државном интересу „услужности,“ за време његова *Militerpaterstva* у Сарајеву: Протектори умрли; а пишпек им „окренуо“ опаклију, те „пркоси“ камарили. Неблагодарник!

— И пок. гроф Пејачевић је имао свог удела, да нам је Габор постао пишпек. Он гроф Пејачевић, као ревносан католик, хтео је православље да омаловажи, па је сав свој уплив код мађарске владе заложу да свог — ишпана — постави православнима за владику.

— У бач-бодрошкој жупанији обављени су избори жупанијских представника, у свих двадесет изборних округа, у скоро свима окрузима су Кошутовци у сојузу са радикалима — пропали. Народ их сад зове: Дупле радикалске пропанице.

— После интерпелације др. Полита у угарском сабору због окова у Босни укинула је инквизиторско оруђе босанска влада. Љубопитни смо хоће ли га за то „везиваних уста“ „Врач“ и опет напасти!

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

— *Његова слава.* Наш пријатељ Стеван Бешевић-Јашин, јавља да је његова слава: »*Без-митни* Врачеви,« и *прима* „честитке“ и ове године, као и досада.

БОСАНЧИЦЕ.

Директор Доњо шузланске гимназије, као што се поговара, пошто је својом педагошком „спремом“ доказао способност, биће постављен за шефа полиције. Остали његови мамелуци и пијанице, као и онај калуђер из „прека“ — у колико их није услед многог њушкања и алкохола — њушкање издало, — биће унапређени за сталне владине шпијуне.

Омер бег, Милец и Кочић. ... Оде Амер бег до суда тајника Милеца, који држи кључе од тамнице, и моли Омер бег и преклиње суца, да отвори тамницу и да га пусти своме пријатељу. „А каквог ви посла тамо имате?“ судац ће. „Па имам г. судац — има ето некакав стари рачун између нас двојице, па нити ја знам јесам ли ја њему дужан, нл је Петар дужан мени.“ Опет ће судац: „Ако је вам је дужан, а ви га тужите славном суду, а ја Вас њему не припуштам.“ Мрко гледа Омербеже, мрко гледа, а душа му у подгроц стала. И у том часу прошло је кроз главу Омербегову онако као у сву сва тиранија. „Дошао сам да видим свога брата Србина.“

Радикале славе.

„Трговински Гласник“ бр. 244. пише: „Видећи, да им природа сатире њихово дегенерисано племе труде се да бар језиковне трагове оставе иза себе попуњујући своје проређене редове **изродима другог порекла:** Српским кошутовцима; Пазурцима, Томићима, Брэдваровићима, Попадићима, Мошелесима, Јајтелесима, и Какелесима. — Ми у име оностране, радикалне странке протестујемо противу таког писања, које служи на част „Трговинском Гласнику.“

ЛИСТАК.

ДЕПУТАЦИЈА.

ЛАКРДИЈА У ЈЕДНОМ ЧИНУ.

Одиграна недавно у једној превадуженој вароши, која је чувена са својих „хандлера“ или „ми-ван-еладо“—ва и где су „очва-вашари“ најзанимљивији а казашисаг најјефтинији.

Предсобље. Испред једних врата окупило се неко шарено друштво. Мујага, са дугом брадом и празном главом, око које је обвело шурбан, какав се у потпурица види од црвено-бело-зелене боје. Уз њега хода љути Арнаути и чувени разбојник Чокјаша, наоружан до зуба. За појасом му заденути љути ханџар, на ком се види још свежа људска крв. Мујага глади дуку браду и брише круван зној са чела, а Чокјаша закрвављеним очима узнемирено хода доле-горе и држи руку сипуштеноу на ханџар. Нешто крвину кроз зубе пушта, али га Мујага умирује и гладјећи браду вели му: Јами, чоче! Хоџа Гавран и дервиш Влајуца, есаие на бројаницама неки рачун. Две аге се доумљивају у једном кошету: Ага-Смуша и ага Мирабуша. Ага Смуша показује на прстима аги Мирабуши број 16, а ага Мирабуша му одговара на то скидањем кожуха и чушањем дубета, на једног обријане главе Турчина. Прост Турчин Мркша, изво поштује, на сео нагле и прекрстио носе по турски: чешука се по шабанама, шурка кажипрети између палца другог прста на нози, окреће га, вади и гура под нос и миреше. По неки приступи кључаницу и ослушје. Арнаути Чокјаша га муне у ребра, да то не сме чинити. Сви се узврнотили, осим оног што седи, немирно ходају и кашљају. Хоџа Гавран по кашкад тешко уздахне, али кад га Арнаути мало оштрије погледа, а он ни да дахне. Ага Жирко дрема у буџаку.

Мујага: Аман јараби, врућине!

Чокјаша: Врућина, брата, врућина!

Мујага: Ево се бива, цаба бањамо и купамо у зноју у сред зиме!

Мирабуша и ага Жирко (заједно): На цабалук смо душо научени!

Хоџа Гавран: Јесте ли ви смислили шта ћете казати?

Мујага (глади браду): Ја, шућур Алаху, не мислим никад ништа. **Оон** мисли за мене... а и за све. Ми сви његовом главом мислимо!

Ага Смуша: Нека Чокјаша мисли. За то нас је повео, да он мисли, а ми само мухур лејшивамо. Тако нас је научно. Тако вазда тако и саца...

Турчин Мркша: Ама ја мислим опет о ђуприји.

Мујага (глади браду): Ех!

Чокјаша: Мислиш... мислим и ја. Ето Јајвидеку је сад опет једна потребна, да створи везу између Фућекали-наше и Кошутали-везира.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Мени су ђуприје вазда драге. Увек тражим ђуприја. Колико сам само мислио о великој ђуприји између народа и владе, по плану Фућек-Кошут-неимара, па да будем прав на обадве стране. Па сам мислио о ђуприји између опозиције и мехкиша при изборима, да великог везира паше Фућековића столица дуго пуста не остане. Па... па кад ми обје прве ђуприје пропалоше, сад мислим о трећој преко Саве... због »трговачког« увоза зоби.

Прост Турчин, Мркуша: А шта ћемо оно још, велики везире, искати?

Сви: Шта?

Прост Турчин, Мркуша: Оно друго — како се оно зваше?... Нешто трговачко... Ја заборавио! Оно друго, оно трговачко... за матору дицу... бива да дица буду пуста, самовласна, и да фино воде трговицу.

Ага Жирко: Тога... тога.

Ага Мирабуша: То се тражи, трговина чоче, јакако.

Дервиш Влајуца: Оно се зове...

Хоџа Гавран: Мотаномија...

Ага Смуша: Мотање, мотање, брате, то се тражи!...

Ага Жирко: Лонци, лонци!

Ага Мирабуша (скаче од радости и тапше рукама): Јес', јес'...

Сви: Мучна реч валахи за изговарање... али много слатка за кусање!

Ага Жирко (седне па се клима, да не би реч заборавио): Лонци, лонци, лонци!

Чокјаша: Вуприја, ђуприја, ђуприја, ђуприја.

Мирабуша: Столица, столица, столица...

Хоџа Гавран: Даљ — Даљ — Даљ — Даљ —

Ага Смуша и ага Жирко: Кукурузи, кукурузи —

Дервиш Влајуца: Зајам, милијони, процена, процена, мотаномија.

Мирабуша: Не говори! — Побундаћеш ме! —

Ага Смуша: Побундаћеш и ти мене!
(Изненада врата се отворе и појави се слуга).

Слуга: Нека улази депутација!
(Сви се узврпоље и повлаче. Дервиш

Влајуца заборавио реч „зајам“ — па заокупио »провизија, провизија« а Хоџа Гавран заборавио реч Даљ, па окупио „на пола“, „на пола“... Ага Смуша и ага Жирко у место кукуруза — а они само грокћу... гури... ф(о)ршус! Мујага и Чокјаша шапћу заједно у место ђуприје само реч: „ћар, ћар“...)

(Улази министар.)

Министар: Јорегелт!

(Сви се потурски клањају до земље):
Алећим муселам!

Чокјаша и Мујага: (прилазе министру и љубе га у skut и папучу.)

Министар: Господа су народносни заступници.

Мамелуци (сви у један глас): Тако нам се, ефендум — чини...

Министар: Српски?

Сви у глас: Никад!

Хоџа Гавран: Грчко источни!

Чокјаша: Пучки!

Ага Смуша: Православни Мађари!

Министар: Вас је српски народ изабрао?

Чокјаша: Никад, падишо, наше светло сунце. Милошћу твојом и твојих спахија, биреша, кочијаша угледали смо твоје палаче и донели смо ти на пешкеш овај поклон.

Прост Турчин, Мркуша: (подноси пар пилића).

Министар (гурне ногом пилићара, који седне на патос). Није наш адет пилићарске поклоне примати и жао ми је, што вању молбу саслушат не могу. Данас је дошао адет, да само слушам људе од народа.

Мујага (глади браду): Ама какав му је опет то земан!?

Министар: Ко ме народ верује, томе ђу морати и ја!

Чокјаша (тргне хаџар): А ђуприја, падишаху?

Министар: Таквих ђуприја не треба... Улизице су сада јефтина роба... Народ је само на цијени. Ко хоће да ми долази, треба да је од народа... То су праве ђуприје.

Чокјаша: Онда нама нема више пута овамо?

Хоџа Гавран: Куку!... (плаче).

Чокјаша: Јер народ се не да два пут обмахнути. Тешко је ишло и једанпут. Нешто нас не слуша... Аман... падишах!

(Сви клекну и љубе га у скут): Аман, аман! (Кукају и бију се у прса. Мујага чуна браду и Чокјаша шкрипи зубима мислини сад ће «штогођ» прегрести.)

Хоџа Гавраи (пузи и љуби у скут министра): Аман, велики падишо! (Гуши се у сузама). Да-а-а-а-љ!

Министар: Даље! Немам с вама више говорити!

Мујага: Немамо вала ни ми!

Министар: Збогом!

Сви: Ниптеналђон мег!.. Поздрави госпођу Владиславу! Љубимо руке! (клањају се дубоко... тешко уздишу; једни бришу сузе, други нос. Мујага се глади по бради. А Чокјаша наместио палац између два прста, стао на сред сале и пружа им свима): «Ево, па поделте!»

Слуга улази: Господо, изволите се приготовити, да чистим ђубре из сале!

(Сви се губе са стиснутим палцем између прстију. Послужитељ отвара врата и прозоре због „дуфта“...)

(По «Мусавату».)

Нога.

ГОТОВ ЈЕ И РАЗАШЉЕ СЕ

велики илустровани

СРПСКИ КАЛЕНДАР

„СВЕТИ САВА“

за год. 1908.

Наручбине треба слати на творницу српских правосл. црквених утвари

Луке К. Алексијевића

у Новом Саду (Ujvidek Hungaria).

Слике су одабране, хартија фина, штампана је читка и чиста. 477 21 —

Цена му је само 35 новчића.

Препродавци добијају 33 $\frac{1}{3}$ % попуета

Цена је листу: на годину К 8, на $\frac{1}{2}$ године К 4, на $\frac{1}{4}$ године К 2.

„Стармлади“ излази 1. и 16. од сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidek), Хаџић-Светићева улица број 6

УРЕЂУЈЕ: СТАРМЛАДИ.

(Поједини број 30 пот.)

Одговорни уредник: Петар Крстоношић

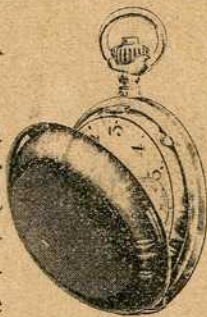
Власник и издавалац: М. Крстоношић.

Штампарија д. д. Браника, Н. Сад.

ЗЛАТАН САТ

НА ПОКЛОН

од 14 кар. злата (Double) или **сребрн, имит. тула** са дуплим поклопцем — за мушке или женске — или **танак кавалерски сат** може свако зарадити, колико ми скупи 15 претплатника (обичан сат и на 10 претплатника) на моје хумористичне приче из глумачког живота:

„ПРОСВЕТНИ НАДНИЧАРИ“

Цена је књизи 1 круна.

Ко мисли поштено, може књиге добити и без новаца, па тек после да нам новац пошаље, на адресу:

ПЕТАР КРСТОНОШИЋ, Нови Сад (Ujvidek - Hungaria) Хаџић-Светићева ул. бр. 6.

Ушао је у штампу

НОВ „СВОЈ СВОМЕ“

календар. — Цена му је 20 погура. Трговци који поруче 100 комада добијају бесплатно на корицама свој оглас отштампан — и још рабата 35 $\frac{1}{3}$ % попуета. Без огласа 40%.

Најјефтинији и најзгоднији календар за рекламу и поклон о новој години, у колико сваки трговац свој оглас без конкуренције — добија уврштен. Ушао је и

„ТРГОВАЧКИ КАЛЕНДАР“

у штампу. — Све поруке се шаљу на уредништво „Трговачког Календара“ Нови Сад (Ujvidek - Hungaria).